

בתי המשפט

עתמ00		בימ"ש לעניינים מינהליים באר-שבע	
02/03/2006	תאריך:	כב' השופטת שרה דברת	בפני:

אברהים

ע"י ב"כ עוה"ד ניר פוגל

העותר

נגד

מדינת ישראל – משרד הפנים

באמצעות פמ"ד ע"י עוה"ד אורית ליפשיץ

המשיב

פסק דין

1. בפני עתירה להורות למשיב על חידוש רישיונות הנשק של העותר.

העובדות הרלוונטיות לענייניו הן כדלקמן:

א. נגד העותר הוגש לבית משפט שלום בבאר-שבע ביום 15.4.04 כתב אישום המייחס לו עבירת אלימות במשפחה (ת.פ. 2009/04).

ב. כתוצאה מהגשת כתב האישום, נתפסו על ידי המשטרה ביום 18.4.04, כלי נשק, השייכים לעותר, שהוחזקו על ידו ברשיון.

ג. ביום 16.5.04, המליץ נצ"מ שמעון בן הרוש, סממ"ר נגב לבטל רישיונות הנשק של העותר (נספח ב' לתגובת המשיב).

ד. ביום 17.5.04 לאור המלצת המשטרה, ביטל פקיד הרישוי את רשיונות הנשק שתוקפם היה עד נובמבר 2006. רשיונות הנשק הוחזקו על ידי העותר לפחות 5 שנים קודם שבוטלו.

ה. ביום 14.10.04, הגיע העותר להסדר טיעון, לפיו חזר בו מכפירתו וכתב האישום נגדו נמחק.

ו. בעקבות מחיקת כתב האישום, פנה העותר למשטרה בבקשה להסיר התנגדותה לחידוש הרשיון ונענה בשלילה.

ז. ביום 19.4.05 הוגש ערר בפני וועדת הערר של משרד הפנים כנגד החלטת פקיד הרישוי.

ח. ביום 14.11.05, החליטה ועדת הערר לדחות בקשת העותר שלא לחדש רשיונות הנשק בנימוק של "רישומים משטריים בעבירות אלימות במשפחה" (נספח א' לבקשה).

2. מכאן הערר שבפני בו נטען כי שיקולי המשיב אינם סבירים שכן אותם רישומים, מתייחסים לכתב האישום אשר נמחק.

3. המשיב טוען כי ההחלטה שלא ליתן לעותר לשאת כלי ירייה מבוססת על "הערכתה המקצועית של משטרת ישראל כי קיים סיכון לציבור אם יוחזק בידי העותר כלי ירייה כאמור" (סעיף 2 לתגובה). החלטת המשטרה כעולה מהתגובה, נבעה מהעובדה כי כתב האישום נמחק בשל חוסר שיתוף פעולה של אשת העותר, אשר כלפיה כוונה האלימות, שסירבה לשתף פעולה בהליך הפלילי.

(לציין שכתב האישום הוגש מלכתחילה מבלי שאשת העותר הגישה תלונה ומבלי שמסרה עדות).

נשיאת כלי נשק איננה זכות קנויה, אלא מותנית ברשיון לתקופה קצובה ובקיומה של עילה המצדיקה את מתן הרשיון.

מדיניות המשטרה כי יש לנקוט משנה זהירות במתן רשיונות להחזקת כלי יריה בידי הציבור. הערכת המסוכנות נבחנת על סמך עברו של המבקש ובעיקר מעשים פליליים שיש בהם יסוד של אלימות פיזית או מילולית או איום לבצע עבירת אלימות. המשטרה, אף אם אין בידה פסק דין מרשיע, מסתמכת על גיבוש עמדתה בשאלת המסוכנות, על מידע הנלמד מתוך כתב האישום, מידע מודיעיני ועל עדויות המצויות בתיק פלילי סגור.

בענינו של העותר, מתבססת המלצת המשטרה על הערכתה המקצועית, לפיה, קיים סיכון אמיתי וממשי לשלום הציבור והוא זה שהווה הבסיס למתן ההחלטה לשלול ממנו את רשיונו לכלי יריה. הערכת המסוכנות מתבססת על העדויות המצויות בתיק הפלילי, שכתב האישום בענינו נמחק.

לא נפל פגם משפטי בהחלטת הרשות המצדיקת התערבות של בית משפט משהחלטה התקבלה מתוך שיקולים ענייניים תוך שמירה על כללי הצדק הטבעי, כאשר הרשות המנהלית שקלה את השיקולים הנוגעים לענין.

דין:

4. כשהמליצה המשטרה לבטל רשיונות הנשק של העותר ביום 16.5.04 (נספח ב' לתגובת המשיב), לא פירטה כלל נימוקיה לכך. מדובר בטופס סטנדרטי, בו צויין שנפתח תיק פלילי נגד העותר בעבירות אלימות במשפחה. הפרק בטופס זה שענינו הנימוקים לביטול הרשיון להחזקת נשק נותר **ריק**. על סמך המלצה בלתי מנומקת זו, ביטל המשיב את רשיונות הנשק של העותר (נספח

א' לעתירה). הנימוק לביטול הרשיון סומך על המלצת המשטרה, לא ברור לי כיצד ניתן היה לבסס הביטול על המלצת המשטרה כאשר לא פורטו בהמלצה זו כל נימוקים.

מציין המשיב בתגובתו, שרשיונות הנשק לא חודשו גם לאחר שנמחק כתב האישום, לאחר שהמשיב חזר בו מהכפירה, מפאת מסוכנותו של העותר. כדי לבחון שאכן נשקפת מסוכנות מהעותר, הייתי מצפה לראות מסמך או דיון או פרוטוקול או מזכר או זכרון דברים ממנו ניתן יהיה ללמוד כי המשטרה שקלה הענין והגיעה למסקנה שמעשיו של העותר, מקימים מסוכנות. המשטרה לאחר ששקלה זאת היתה אמורה להודיע עמדתה למשיב, אשר לאחר קבלת ההמלצה, היה עליו לבחון הענין באופן עצמאי ולהפעיל שיקול דעת משל עצמו.

החלטת ועדת הערר היא כהאי ליסנא: "לדחות הערר - לאור תגובת המשטרה במסמך שר/03מ) מיום 28 בספטמבר 2005 הממליצה שלא לחדש את ... רשיונותיו בגין רישומים משטרתיים בעבירות אלימות במשפחה" (נספח א' לבקשה). ביקשתי לראות את תגובת המשטרה, משסברתי שממנה ניתן יהיה ללמוד שאכן התקיים דיון והעילה להתנגדות מקורה בהערכת מסוכנות של המשיב, כנטען בתגובה, לאחר שזו נבחנה לגופו של ענין.

תגובת המשטרה הוגשה לעיוני וזו לשונה: "אנו לא חוזרים בנו מסרובנו הקודם בגין תיק מ 4/04 – תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג ואיומים. בתיק זה הוגש כתב אישום נגדו אך התביעה חזרה והתיק נסגר מחוסר ראיות (לא היה שיתוף פעולה מצד האישה המוכה)".

5. המשיב לא הפעיל כל שיקול דעת, משדחה בקשת העותר. הוא קיבל המלצת המשטרה כלשונה, מבלי לשיקול שיקוליו הוא ולהפעיל שיקול דעת עצמאי. אימוץ המלצת המשטרה ללא בחינה, מהווה התפרקות הועדה משיקול דעתה. כבר נקבע כי על פקיד הרישוי, אחרי שקיבל את תגובת

המשטרה להפעיל את שיקול הדעת אם לבטל הרשיון אם לאו. בג"צ 222/81 **אפרים זיזי נ. שר הפנים והמשטרה ואח' פד"י לו(2) 186, בעמ' 192.**

6. גם המשטרה בהתנגדותה לא הפעילה כל שיקול דעת ולא ציינה שההתנגדות מקורה במסוכנות העותר. המשטרה דיווחה דבר הגשת כתב אישום ומחיקתו. אין בעמדת המשטרה, כפי שמסרה אותה למשיב, כל אמירה לגבי מסוכנותו של העותר. לא ראיתי שהתקיים דיון או בדיקה של ממש לגבי המסוכנות הנשקפת ממנו.

המשיב דחה בקשת העותר בהסתמך כביכול על רישומים משטרתיים בעבירות אלימות, אך התיק בגין אישומים אלה נסגר. העותר חזר בו מהכפירה והמשטרה ביקשה למחוק כתב האישום, כך שעצם קיומו של תיק שנמחק לא יכול להוות הבסיס לאי מתן ההיתר.

7. מסוכנות אכן ניתן ללמוד ממעשים כאלה או אחרים, אבל שוב, כאמור, מסוכנות זו כלל לא נבחנה. היא אמנם נטענה בתשובה לעתירה, אך לא הונחה בפני התשתית הראייתית הדרושה, שאכן היתה בחינה ענינית של מסוכנות זו, בין על ידי המשטרה או פקיד הרישוי. בכל מקרה מסוכנות זו לא היתה הנימוק לאי מתן רשיון נשק לעותר משלא צויין הדבר באף מסמך שהעבירה המשטרה למשיב ומשהמשיב לא ציין בהחלטתו שזה הנימוק לדחיה.

אכן ככלל אין בית משפט לענינים מנהליים מחליף את שיקול דעתה של הרשות המנהלית, אך לדאבוני, לא הוצג בפני כל שיקול דעת של הרשות שאוכל לקבוע שאכן סביר הוא. לא ראיתי כל הערכה מקצועית או שהרשות שקלה את כלל השיקולים.

כל שראיתי זו התייחסות לאחר יד, ללא הפעלת שיקול דעת אלמנטרי, לא של המשיב ולא של המשטרה. המשיב הפך לחותמת גומי של המשטרה וכלל לא בחן או שקל כל שיקול רלוונטי.

בנסיבות אלה, אני מקבלת העתירה ומורה למשיב לחדש את רשיונות הנשק של העותר.

אני מחייבת המשיב בהוצאות העתירה ושכ"ט עו"ד בסכום של 10,000 ₪ בצירוף מע"מ. סכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד התשלום בפועל.

**ניתן היום כ"ח בשבט, תשס"ו (26 בפברואר 2006) בהעדר הצדדים.
המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים.**

שרה דברת 54678313-360/05

שרה דברת - שופטת

06500360/05 עתמ נתי אברהמי